

SLUTRAPPORT

KONST HÄNDER JORDBRO

Projektet i korthet

Konst Händer Jordbro har pågått under ett år, från november 2016 till november 2017. Projektet har inneburit möten mellan ett antal föreningar och verksamheter i Jordbro Kultur- och Föreningshus och etablerade konstnärer. Man har under året skapat olika verk i olika konstnärliga genrer. Allt med syfte att lyfta fram huset och det som rymts i huset. Bakgrunden är att huset skall rivras och eventuellt ersättas med ett nytt.

Om Jordbro VärldsOrkester - projektägare

Jordbro Världsorkesters styrelse har fungerat som projektägare och består av Sanna Rantamäki, Göran Lidbrink, Per Sternbeck, Mikael Vinsa samt Christer Blum. Jordbro VärldsOrkester, JVO, är en ideell förening som bildades 2011 av professionella kulturutövare. Målet har hela tiden varit att erbjuda bra och spännande kultur med Jordbro som grund. Varför just Jordbro? Jo, för att de mest aktiva medlemmarna har bott och verkat där under stora delar av sina liv, samt att det finns ett stort oömt hus i Jordbro att producera i och från, till kostnader som föreningen kan bära. Föreningen uppbär 50 000 kronor om året av kommunen i verksamhetsbidrag. Föreningen har därför, under de senaste åren, sökt och fått medel från Svenska Institutet och Postkodlotteriet och därigenom kunnat genomföra större projekt. Medlen från Statens konstråd var därför välkomna och en förutsättning för föreningen att kunna genomföra projektet men också fästa sökarkluset på det som håller på att hända med Jordbro och med själva föreningskulturhuset.

Om Blå Vägen – projektpartner

Blå Vägen är ett socialt företag som erbjuder arbetsträning och aktiviteter för arbetssökande och långtidssjukskrivna. Alla deltagare får en egen arbetskonsulent och en handlingsplan med aktivitet från första dagen. Målet är att var och en ska hitta fram till det som passar bäst just för hen. En viktig väg för framgång är samverkan med andra aktörer inom arbetsmarknads/utbildningssektorn. Blå Vägen har avtal med ett femtontal arbetsförmedlingar i Stockholms län, samt med socialtjänsten i Stockholm och i andra kommuner.

Projekts beslutsstruktur

Projektet har bestått av projektägaren Jordbro VärldsOrkester och projektutföraren Blå Vägen. Under senare delen av projektet sammanblandades de olika rollerna och alla delar arbetade praktiskt. För att hålla beslutsvägarna klara för alla föreslog administrativ projektledaren en beslutsstruktur som antogs av referensgruppen.

Projektledning

Projektledningen har bestått av Justina Meyer som producent på plats och Per Sternbeck som administrativ producent. I slutdelen av projektet försvann denna uppdelning och bägge två deltog lika mycket i det praktiska arbetet

Referensgrupp

Till projektet har en referensgrupp knutits. Denna har bestått av:

Göran Lidbrink, Ungkulturhuset Porten

Goranka Lozanovic, Blå Vägen

Sanna Rantamäki, JVO

Ulrika Sten, Haninge kommun (våren -17)

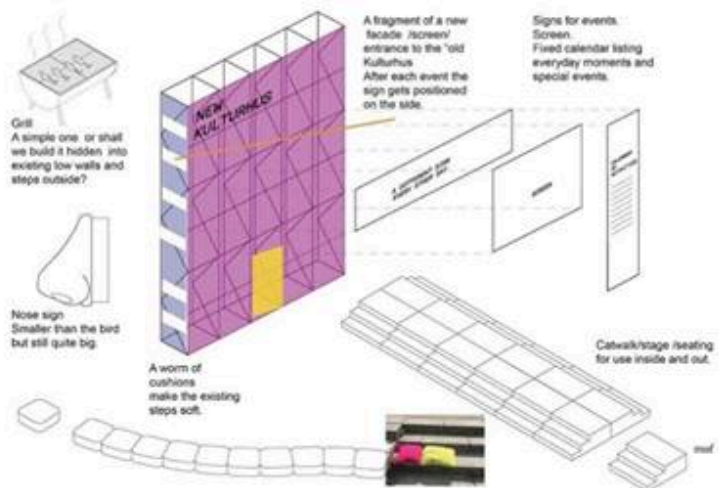
Anna Ahlstrand, Haninge kommun (sommar, höst -17)

Catarina Ramberg(Jörgen Haaf), Haninge kommun

Joanna Zavierja, Konstrådet

A work in progress /

Projektets olika faser

Inledning

(före november 16)

Under hösten 2016 skedde en rad möten mellan konstrådet, gruppen av föreningar och verksamheter i huset samt en del konstnärer som konstrådet valt ut. Det var oklart huruvida projektet skulle beviljas men i slutet på hösten kom beskedet att konstrådet beviljat medel till projektet som fick det inspirerande namnet Konst Händer Jordbro.

Etapp 1: Alondra (november 16 -februari 17)

Under perioden 1 december till den 15 februari arbetade en grupp inom Blå Vägen under ledning av konstnären Wojciech Pindur med verket Alondra. Inspiration till verket var kommunvapnet med en tjädertupp som framträdande symbol. Vår tupp blev dock en höna (som inte blev en fjäder) som fick namnet Alondra, mänsklighetens beskyddare. Jordbro behöver allt skydd Jordbro kan få och det tillsammans med verkets utseende var kanske anledningen till att Alondra snabbt blev populär bland Jordbroborna.

Den 15 februari skedde den högtidliga invigningen med bl.a. tal av kommunstyrelsens ordförande och derwishdans.

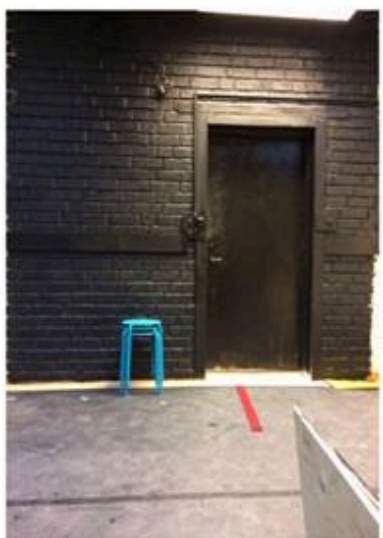
Ett villkor för att få sätta upp Alondra på taket var att vi plockade ner verket efter projektidens slut och återställde taket.

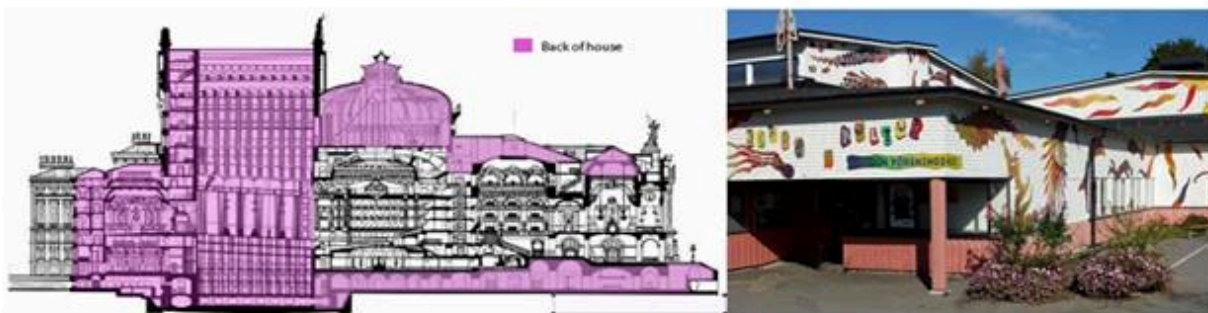
Pezo von Ellrichshausen (23-24 februari 2017)

Pezo von Ellrichshausen kom till Jordbro en helg i februari. Innan de kom i februari var de där i december 2016. Projektgruppen i huset hade då avböjt samarbete med Muf och, efter en presentation av olika andra konstnärskap, valt Pezo till möjlig samarbetspart.

Som vi förstår det hade de fått konstrådets uppdrag att presentera tre olika förslag på verk. I praktiken hade de gjort två verk då det tredje var så ofärdigt att de inte kunde presentera det själva, varken i bild eller med ord. I praktiken presenterade de, alternativt sålde in, ett verk. Verket Svart som gick ut på att måla hela kulturhuset svart, både utvändigt och invändigt. Detta var en idé som de hade presenterat på mötet under hösten 2016 och som de närvarande på detta möte hade sett som en vilja från konstnärerna att testa en idé och hur långt man som grupp var redo att följa den idén. Idén var dock på riktigt och Pezo von Ellrichshausen hade ägnat månaderna från mötet under hösten fram till workshopen i februari till att intellektualisera sin idé och sätta den på pränt.

Så kom de till Jordbro och sålde in idén till den grupp om 10 -15 personer som deltog i workshopen. Andra åsikter än konstnärarduons huruvida detta var en god och genomförbar idé godtogs inte. Frågor som arbetsmiljö för de som arbetade i huset om detta målades svart invändigt viftades bort. Det faktum att ett av Jordbros problem är det kompakta mörkret i centrum höst och vintertid vilket gör att många invånare inte vågar gå där på kvällen behandlades som ickefrågor. Inte någon gång har projektet Konst Händer Jordbro varit så långt bort från regeringsuppdragets skrivningar om "goda förutsättningar för ökat inflytande, delaktighet och utbud av kultur och konstnärlig gestaltning" som under denna workshop. Naturligtvis hamnade duons förslag till verk i papperskorgen. Man kan fråga sig varför de överhuvudtaget fick komma till Jordbro med ett så ofärdigt, orealistiskt och ofullständigt material. Man kan argumentera emot detta och säga att tanken och konsten ska vara fri och att den chilenska konstnärarduons besök i Jordbro var ett sätt att pröva den friheten. Emot detta kan man säga att workshopens deltagare involverades i ett projekt som saknade bäring och utnyttjades som en sorts konstnärskanonmat för att pröva denna idé.

Mellanperiod februari 17 – juni 17

Det stod klart mycket snabbt efter workshopen att idén om att måla huset svart inte lät sig göras. Lokalägaren, Haninge kommun, sade blankt nej och ingen i produktionsgruppen protesterade nämnvärt. Projektet återetablerade, genom Konstrådets försorg, kontakt med den londonbaserade arkitekt/konstnärgruppen MUF som man hade träffat under hösten 2016. MUF kom under sen vår-tidig sommar över till Sverige. MUF kom inte med ett färdigt koncept utan ville först lära känna oss och platsen. Man arbetade med delaktighet som metod och att försöka förstå platsens och aktörernas behov.

Ansökan Konst Händer Jordbro 2

I slutet på juni presenterade MUF skisser och idéer som jordbrogruppen gillade. En ansökan för en andra etapp av projektet lämnades in till konstrådet och godkändes (Se bilaga). En bärande del av denna del av projektet var, vilket projektägaren bestämde, att vi inte skulle göra det förväntade. Vi skulle inte protestera mot en kommande rivning av huset utan istället utmåla det nya kommande kulturhuset som en stor möjlighet för Jordbro. En möjlighet som vi ville förstora genom att ladda den med drömmar, stora drömmar. Vi gjorde en enkät ställd till Jordbrobor om vad de ville att det nya kulturhuset skulle innehålla för att bli ett drömhushus. Detta var något som inte gillades av kommunens högst placerade tjänsteman i Jordbro:

"Jag skulle vilja att innan ni sen tar nästa steg skulle jag vilja att vi träffas för att stämma av era tankar så att vi inte bygger upp felaktiga förväntningar och att vi har rätt avsändare när vi pratar om det nya Kultur- och föreningshuset."

Ganska hetsiga diskussioner utbröt om på vems uppdrag vi gjorde enkäten och vårt svar var självklart; nämligen att det var vårt eget uppdrag. Och att vi som fria föreningar i en kommun kunde ställa vilka frågor vi ville, till vilka människor vi ville. Det blev uppenbart att en del högt placerade tjänstemän i kommunen inte har en aning om vad ett fritt förenings-, kultur- och konstliv innebär.

Drömfångning: 23 augusti – 19 september

Vi började ställa frågor. Under en dryg månads tid frågade vi 100 jordbrobor vad de ville att ett kommande kulturhus skulle innehålla. Av ett hundra svarande personer ville:

90% att det nya kulturhuset ska innehålla ett bibliotek
81% ha en biograf
93 % ha lokaler för att repetera och framföra dans, musik och och teater
87 % har svarat att de vill ha lokaler för att anordna fester och andra evenemang
87 % ha kök att laga mat i.
90 % lokaler att ha möten och studera i.
81 % ha lokaler där de kan måla och skapa konst
86 % ha lokaler där konstnärer kan ha utställningar.
56 % ha museum.
Övriga svar: Av 100 personer har några också svarat på frågan: "Annat som du tycker saknas i Jordbro och vill ha". Jordbros invånare svarar ofta "Moské" på den frågan. "Lokaler för uthyrning med rimlig hyra" behövs också enligt dem. Sen kommer också svar som: " En väl fungerande ungdomsgård", " Polisstation", och "Ett trevligare centrum".

Analys av enkaten

Om man ska gå efter enkätsvaren har Jordbro redan ett drömkulturhus då många av önskemålen finns representerade i det befintliga huset. Svaren på denna enkät innebär, om det finns en ambition att följa befolkningens önsknings i det kommande samrådet, en stor utmaning för det eventuellt kommande nya kulturhuset, att rymma allt detta på en yta som är väsentligt mindre än den nuvarande. Och dessutom till rimliga lokalhyror. Frågan är dock om det kommer att bli ett nytt kulturhus. Det finns ett beslut om rivning av det befintliga och pengar avsatta till det den kommunala budgeten. Det är i dagsläget helt oklart om, var, när, hur ett nytt kulturhus kommer att uppföras. Vi kommer att driva svaren i denna enkät i kommunens kommande samråd angående det nya, eventuellt kommande kulturhuset.

Enkätsvaren graverades in i ett verk vi kallade Blueprint vilket vi gav till kulturministern på invigningen.

Programperiod 19 september-15 oktober

Med hjälp och stöd av MUFs verk på utsidan skulle vi under en programperiod visa på husets inneboende kraft och resurser. Det handlade dels om husets egna resurser och förmågor men också om husets kapacitet att arrangera evenemang. Programmet kom också att spegla projektägarrens breda kultursyn med en blandning av kultur, politik och akademi.

Invigningen blev mycket lyckad med besök av kulturministern. Många människor slöt upp och stämningen var mycket god. Intervjuer hölls, barn sjöng, näsor tändes. Det var drag.

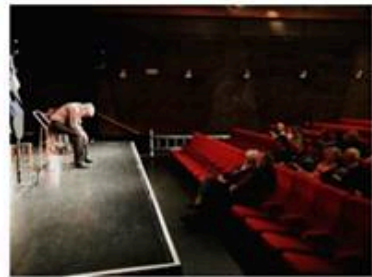
Av de programpunkter som genomfördes förtjänar två att nämnas särskilt. Seminariet "Om Husby från Husby" där kriminologen Magnus Hörnqvist berättade om vad forskare från Stockholms Universitet kommit fram till angående orsakerna bakom upploppen 2013. Forskarna fann att den grundläggande orsaken var en besvikelse över bristen på välfärd och ekonomisk trygghet hos den vuxna befolkningen. Det fanns en känsla av att vara förfördelad och missgynnad. Det var denna känsla som gjorde att den vuxna befolkningen lät ungdomarna hålla på i tre dagar. Man betraktade det som ett slags statement, en form av legitim protest. Efter tre dagar bestämde man sig för att det fick vara nog och det var till slut den vuxna befolkningen i Husby, inte polisen, som fick ett slut på upploppen.

Är situationen lik den nuvarande i Jordbro? De som lyssnade på föredraget hade svårt att inte se likheterna. Onsdagen den 11 oktober anordnade vi seminariet "Vad ska hända med Jordbro?". Deltagare var Jordbroprofilen Ove Schramm, ordföranden i byggnadsnämnden Göran Svensson (s) samt Göran Lidbrink, då i rollen som föreståndare för ungdokumenthuset Porten.

I diskussionen och samtalet kom mycket intressant information fram om byggplanerna för Jordbro. Den information vi, och därmed samtliga Jordbrobor, fått hittills från kommunen visade sig inte stämma. Förhandlingar pågår med de nya centrumägarna Samhällsbyggnadsbolaget och i dagsläget kan det bli så att centrumet demoleras och sedan flyttar man det upp till stationen. De gamla idéerna om ett nytt kulturhus som skulle vara så stort visade sig sakna bäring. Åtminstone om man ska tro på byggnadsnämndens ordförande och det fanns väl ingen anledning att inte göra det. Diskussionen och samtalet böljade fram och tillbaka och spände över Jordbros historiska och nuvarande problem samt om den projektväg som under tre decennier sköljt nästan 200 miljoner över Jordbro i form av storstadssatsning, ytterstadssatsning, Jordbroprocessen utan att lösa någonting. Detta sköljde vi ner med kaffe och kaka bekostat av ytterligare ett projekt.

Programmeringen

Event	Datum	Evenemang	Antal publik
	Tisdag 19 sep	Invigning	120 +
1	Torsdag. 28 sep.	Filmvisning: Dröm vidare 19.00 – 21.00	5
2	Lördag 30 sep.	Surströmmingsfest på uteplatsen 18.00 – 20.00	Inställt pga dåligt väder
4	Onsdag 4 okt.	Om Husby från Husby – föredrag 19.00 – 21.00	12
5	Torsdag 5 okt	Glad pensionär - fars i dödens skugga! 15.00 – 16.00	9
6	Torsdag 5 okt	16.00 – 16.30 "Hur mår du gamling?"	9
7	Fredag 6 okt	Lunchkonsert med Therese Neaimé, 12.30 – 13.30	100+
8	Fredag 6 okt	Libanesisk afton (på kvällen på Ung 137)	60+
9.	Söndag 8 okt	Finsk tango 16.00 – 20.00	25
10.	Tisdag 10 okt	Brev från Jordbro, 18.30 – 20.30	3
11.	Onsdag 11 okt	Vad ska hända med Jordbro?	10
12	Torsdag 12 okt	AZITAS modevisning! 18.00 – 19.30	35
13.	Fredag 13 okt	Höstmarknad med STATIONEN	60+
14	Fredag 13 okt	Konstrådet visar film om Konst Händer. Från kl. 15.00.	5
15.	Lördag 14 okt.	Rymddrottning + Vägen Ut! Konsert! 19.00 – 22.00	12
16.	Söndag 15 okt	Pröva på västafrikansk dans! 15.00 – 16.30	4
17.	Söndag 15 okt	16.30 – 19.00 Avslutning med tal och grillning (av korb och Alondra)	40

Publik och publikarbete

Det är vår övertygelse om att konst och kultur inte blir färdig förrän den möter en publik. Om mötet mellan verk och publik uteblir går något alldeles nödvändigt förlorat. Konst och kultur blir då till terapi.

Att arbeta med kultur i kommuner som Haninge är inte helt enkelt beträffande att nå och få publik till olika evenemang. Det är troligtvis ännu svårare i socialt utsatta förorter som Jordbro. Man har som fattig person annat, viktigare saker, att tänka på än att konsumera kultur.

Om man som vi är övertygade om att kulturen har en mycket viktig funktion att fylla för enskilda och grupper, är det en utmaning att få människor att hitta den.

Vi ser att det är lättare att få människor i Jordbro att producera kultur än att konsumera kultur – och vi tror att den egna kulturproduktionen väcker intresse för andras. Det är i ljuset av detta vi hävdar vikten av att det eventuellt nya kulturhuset i Jordbro skall vara ett hus för produktion av kultur och inte bara ett hus som reducerar publiken till blott och enbart publik.

Vi affischerade i Jordbro. Vi upprättade eventsidor på facebook. Det tillsammans med tidningarnas uteblivna artiklar samt kommunens bristande stöd vad gäller marknadsföring räckte inte till och det var egentligen bara de bägge invigningarna som hade acceptabla publiksiffror. (Publiksiffror ses i tabellen för evenen)

Samarbete med Konstrådet

Samarbetet med Konstrådet har fungerat utmärkt ur alla aspekter. Vår handläggare Joanna Zawieja har varit lösningsinriktad, smidig och tydlig. Hon har ryckt in i olika skeenden (läs exempelvis avsnitt "Historien om en lyktstolpe") och fört projektets talan när vi själva inte måttat med. Hon har varit behjälplig på en mängd olika plan (och säkert på plan vi inte vet om) och är en av orsakerna till att projektet, blev så lyckat som det blev.

Projektets ekonomi

Projektet har, som vi uppfattar det inte löpt brist på resurser i och med den ekonomiska konstruktion vi valt och fått godkänd av Konstrådet. Ingen har varit anställd på projektmedel. Uppdrag har utförts semiprofessionellt eller halvdeejllt, beroende på vilket ord man vill välja. Det finns en vana hos oss som fattiga ideella föreningar att jobba snålt och den har lyst igenom. Hade projektets resultat blivit bättre med fler anställda? Troligen inte.

Haninge kommuns hantering av projektet

Vi bjöd in kommunens ansvariga för den offentliga konsten i kommunen, Ulrika Sten, att medverka i projektets referensgrupp. Vi bjöd även in chefen för Jordbro Kultur- och Föreningshus, Catarina Ramberg, att medverka i gruppen. Genom detta ville vi få till en kommunal förankring som vi hoppades skulle kunna leda till att projektet kunde få hjälp med marknadsföring, tillstånd etc.

Till bägge invigningarna bjöd vi in kommunstyrelsens ordförande Meeri Wasberg som också kom och höll tal. Trots denna förankring fick vi i princip ingen hjälp med marknadsföring. I samband med invigningen av Alondra kontaktade projektledaren kommunens kommunikationsavdelning och frågade om de kunde hjälpa till. Svaret blev att man marknadsförde kommunens verksamheter och projektet var inte kommunen. I samband med invigningen i september tog kommunens kulturekreterare, placerad i Jordbro kontakt med oss och vi fick in en liten notis om projektet i kalendariet på kommunens hemsida.

Kommunens kommunikationsavdelning har formulerat att det som ska kommuniceras om Haninge är: "Pulsen stiger i Haninge" samt "Det goda livet i Haninge". Detta är budskap som uttryckligen, ska kommuniceras av alla tjänstemän på alla nivåer enligt kommunikationsavdelningen.

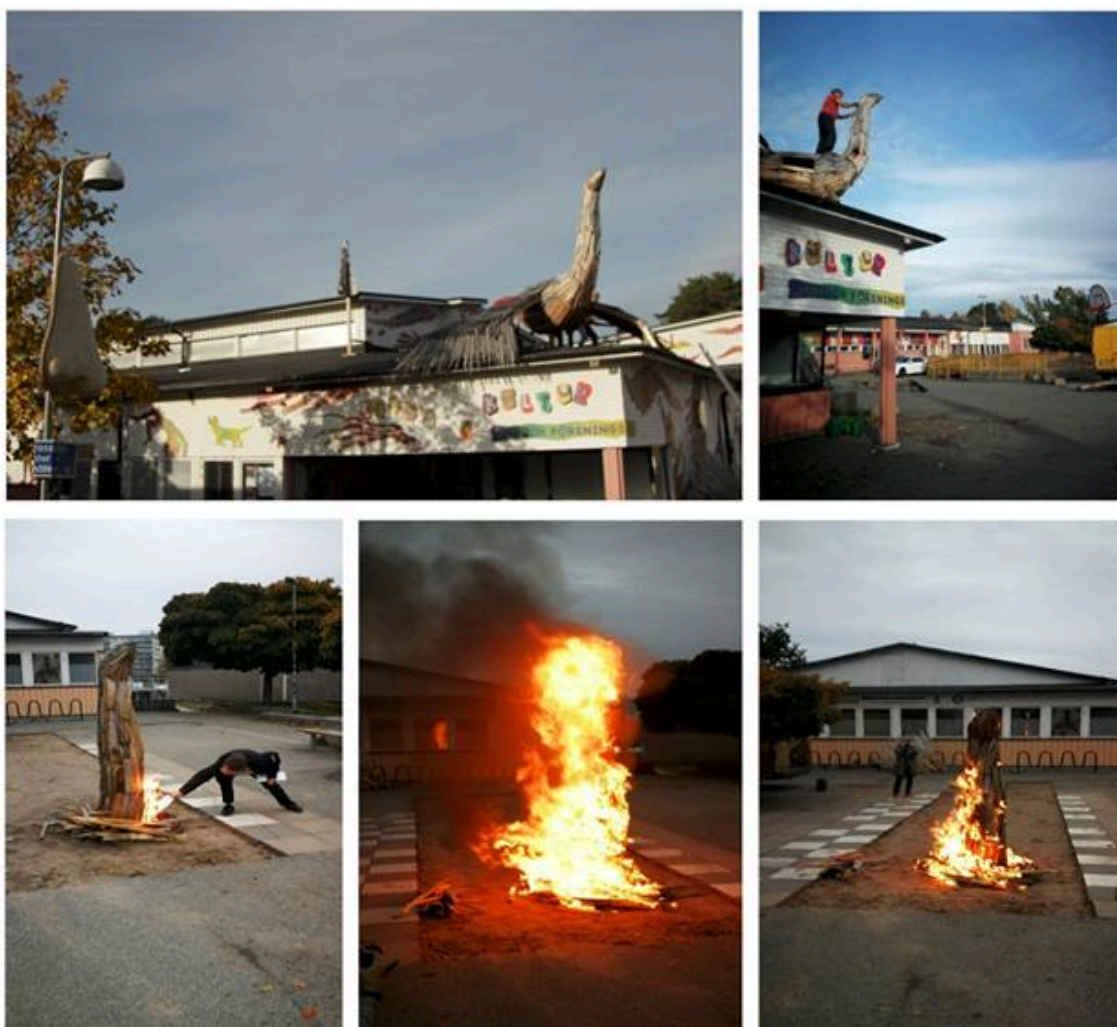
Det kanske är så att Jordbro inte räknas till Haninge? Eller att ett ministerbesök inte är tillräckligt för att ge utslag på kommunikationsavdelningens pulsmätare? Eller så är det helt enkelt så att "det goda livet i Haninge" inte kan äga rum i Jordbro? Hur som helst fick vi ingen hjälp av kommunens kommunikationsavdelning. Våra kontakter i Kultur- och Fritidsförvaltningen gav oss emellertid stöd med spridning.

Chefen för Jordbro Kultur- och Föreningshus, Catarina Ramberg, inbjöds att delta i projektets referensgrupp. Hon deltog inte på ett enda möte. Hon har heller inte deltagit på någon av invigningarna eller något av evenemangen. Hon har löpande fått information om hur projektet fortlupit genom protokoll samt genom att delvis ha tagits med i löpande mejlkonversationer. Catarina Ramberg har använt sin position för att bromsa projektet, särskilt då projektets dialog med Jordbroborna samt om hur processen med det "nya" kulturhuset beskrivits och hanterats.

Verket Alondra blev under de tio månader hon fick sitta populär bland invånarna i Jordbro och protesterna var många den dagen vi monterade ner henne. Men det var på en uttrycklig order från kommunen som vi gjorde det. Man ansåg att Alondra, trots att hon var brandimpregnerad och stod på ett tak av relativt brandfarlig tjärpapp, var så brandfarlig att hon utgjorde en fara.

Vi hade underhandskontakter med kommunens högsta politiska ledning om hon kunde placeras någon annanstans i kommunen men svaren uteblev. Vi eldade upp delar av Alondra på avslutningen - som en symbolisk handling.

Sammanfattningsvis kan man säga att projektet har haft goda kontakter med den översta politiska nivån i kommunen samt med enskilda tjänstemän. Kontakterna med kommunen som organisation har varit mindre väl fungerande. De gånger kommunen ryckt ut har det varit för att hindra projektet. Inte för att underlätta och hjälpa till. En förbannat tråkig inställning.

Historien om en lyktstolpe med en lampa som inte lyste

I mitten av augusti 2017 förstod vi att en lysande näsa skulle placeras på en lyktstolpe mitt framför entrén till kulturhuset. Problemet med lyktstolpen var att lyktan som satt på den inte hade lyst på många år. Vi frågade kommunen om vi fick sätta en lysande näsa på den icke lysande lyktstolpen. Det fick vi inte. Vår kontaktperson på Konstrådet tog över dialogen och förde den i en så konstruktiv anda att vi fick lov av kommunen att sätta en något mindre näsa på lyktstolpen (Vi fick lov till detta efter det att kontaktpersonen på konstrådet varit i kontakt med tillverkaren av lyktstolpen som lovade att metallen i stolpen skulle hålla för vinden så om ytan på den tänkta näsan var så). Efter flera veckors dialog i ämnet näsan på stolpen kom man då fram till problemet med att den inte lyste. När detta fördes på tal av kontaktpersonen på konstrådet visade det sig att det inte var kommunens lyktstolpe och att man därför inte hade ansvar för lyktstolpens lysande. Konstigt nog hade man inte reflekterat över detta i diskussionen som varit, den om näsans vara eller inte vara. Då hade myndighetsutövningen varit i full blom, men när el kom på tal upphörde denna. Istället hänvisade man till centrumägaren, Samhällsbyggnadsbolaget. Det var de som ägde lyktstolpen. Kontaktpersonen på Konstrådet började ringa men fick inget svar och nu började till och med hon att bli rejält utschasad. Projektledaren fattade då beslutet att fästa näsan på lyktstolpen utan annat tillstånd än sitt eget. Och eftersom el tydligen saknades hittade den engelska konstnären och designern som tillverkade näsan en lösning med batteri. Denna lösning var emellertid inte optimal och efter det att projektet avslutats gjorde vi en egen lösning med en kabel som går från kulturhuset ut till den illegalt uppsatta näsan. Genom detta har vi lyckats med något som varken kommunen eller centrumägare lyckats med – att kasta ljus över denna del av Jordbro centrum. Ett projektmål vi inte visste att vi skulle uppfylla innan vi startade projektet. Ännu ett tecken på kulturens och konstens seger över förnuftet.

Medias rapportering av projektet

Medias rapportering av projektet är lätt att beskriva. Den har varit noll och ingenting. Den totala bristen på rapportering beskriver ett av Jordbro problem som ort. Media skriver när det skjuts och brinner bilar. Media skriver inte när kulturministern kommer. Jordbro befinner sig i skuggan av Stockholm, i skuggan av centralorten och är en såpass liten förort att den också hamnar i skuggan av större problemförorter. Ingen bryr sig om vad som händer. Vi hade fått hjälp av vår kontaktperson på konstrådet att kontakta tidningen Mitt i Haninge för att dessa skulle skriva om projektets invigning den 19 september. Den 24 oktober fick vi ett mejl från en reporter som berättade att de glömt bort det hela och frågade om de kunde skriva något nu. Vi avböjde.

Uppnått projektmål

Målet kom att bli att synliggöra huset och husets aktiviteter. Det lyckades vi med till vissa delar. Åtminstone för Jordbroborna. Personer utanför Jordbro har nog inte en aning om att projektet överhuvudtaget ägt rum.

Produktion

Jordbro Kultur- och Föreningshus är ett producerande kulturhus och det har vi verkligen visat under det år projektet har pågått. Det har producerats konstverk, kuddar, scener, filmdukar, workshops, evenemang, tillställningar, diskussionskvällar, modevisningar, konserter, teaterföreläsningar, marknader, enkäter och föredrag. Det finns en kapacitet i huset som troligen är ganska unik.

Olika maktcentra inom projektet

Inom projektet har det funnits flera maktcentra. Projektägaren JVOs styrelse har varit ett, Konrådet ett annat, referensgruppen en tredje och MUF en fjärde. Under en kort period fanns också ett femte maktcentra där de som producerade trycksaker och utåtriktat material, Christoffer Blixt och Justina, bildade ett femte. Hos samtliga aktörer har det funnits en hög grad av prestigelöshet vilket gjorde att inga större konflikter bröt ut och att det vi skulle producera ändå producerades. Man kanske hade kunnat önska sig en större grad av planering och kontroll under en viss period innan invigning 2, men det lät sig inte göras och på något sätt gick det ändå. Kanske var det detta tillstånd som fångades i den ursprungliga projektansökan?

Slutligen

Den allmänna inställningen hos de flesta inblandade är nog att det varit ett ganska lyckat projekt med två höjdpunkter vid de två invigningarna. Projektet har varit roligt att genomföra. Projektet har varit jobbigt att genomföra och nu när det är slut är nog alla inblandade lättade. Troligtvis är även vissa kommunala tjänstemän lättade. Alondra är nere och taket är återställt. Det enda som finns kvar är en lysande näsa. Symboliserar den "Kulturhuset mitt framför näsan" eller "Kulturhuset som blev draget vid näsan"? Det vet vi inte. Inte än.

Jordbro Världsorkester, Blå Vägen, Statens Konstråd

Kontakt:

justina.meyer@blavägen.nu | 076 760 05 91 | per.sternbeck@gmail.com | 076 215 58 94

